

दे विरूपे चरतः स्वर्थे । अन्यान्या वत्समुपधापयेते ।
हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान् । शुक्रो अन्यस्यां ददृशे
सुवर्चाः । पूर्वापरं चरतो माययैतौ । शिशू क्रीडन्तौ
परियातो अध्वरं । विश्वान्यन्यो भुवनाभिचष्टे । ऋतू-
नन्यो विदधज्जायते पुनः । चीणि शतात् चीषहसा-
ण्यग्निं । त्रिंशच्च देवानवचा सपर्यन् ॥ २ ॥

औक्षन् घृतैरास्तृणन् बर्हिरस्मै । आदिद्वोतारं
न्यषादयन्त । अग्निनाग्निः समिध्यते । कविर्गृहपति-
र्युवा । हव्यं* वाड्जुह्वास्यः । अग्निर्देवानां जठरं । पूत-
दक्षः कविक्रतुः । देवो देवेभिरागमत् । अग्निश्रियो
मरुतो विश्वकृष्टयः । आ त्वेषमुग्रमव ईमहे वयं ॥ ३ ॥
ते स्वानिनो रुद्रिया वर्षनिर्स्त्रिजः । सिंहान हेष
क्रतवः सुदानवः । यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा । यद्वा-
वमे सुभगासो दिविष्ठ । ततो नो रुद्राउतवानुवस्य† ।
अग्ने वित्ताङ्गविषो यद्यजामः । इडे अग्निः स्ववसन्नमो-
भिः । इह प्रसप्तो विचयत्कृतं नः । रथैरिव प्रभरे वा-
जयद्भिः । पृदक्षिणिन्मरुताः स्तोममृध्यां ॥ ४ ॥
श्रुधिश्रुत्कर्णवह्निभिः । देवैरग्ने सयावभिः । आ-